

V hodnotících postupech se málo zdůrazňuje poskytování zpětné vazby žákovi a rozvíjení interakce mezi učitelem a žákem, která napomáhá učení. Zpětná vazba je často chápána jako „sumativní (výstupní) hodnocení, které se provádí častěji“.

Do hodnocení byl zaveden externí rozměr, avšak víceúčelovost maturitní zkoušky vzbuzuje určité obavy

---

Do procesu maturitní zkoušky byl přidán prvek centralizovaného hodnocení výsledků žáka na národní úrovni. Maturitní zkouška zahrnuje jednotnou společnou část a část, kterou určují školy (učitelé). Tento model umožňuje hodnocení, které má jednotnou formu a obsah ve všech školách v celé zemi a současně uznává význam hodnocení, které nejlépe provádějí samotní učitelé. Kromě toho byla vytvořena jednotná zadání pro závěrečné zkoušky v učňovských oborech, která pro školy zpracoval Národní ústav odborného vzdělávání. Zdá se, že společná část zkoušek ukončujících sekundární vzdělávání má dva protichůdné účely. Prvním je poskytnout osvědčení o výsledcích žáka na konci sekundárního vzdělávání. Výsledky společné části zkoušky by však podle všeho mohly zároveň sloužit k porovnávání výsledků práce škol. Tyto dva účely nejsou slučitelné a k tomu, aby byly optimálně naplněny, by bylo třeba uplatnit jiné přístupy. Pokud by měla jednotná část zkoušek sloužit k certifikaci výsledků žáků, bylo by třeba zajistit, aby zkoušky odpovídajícím způsobem pokrývaly celou šíři a hloubku kurikula, znalosti a kompetence či dovednosti. Pokud by měly sloužit k orientaci v tom, jak si která škola vede, bylo by třeba využít dalších důležitých zdrojů informací.

Je kladen zvýšený důraz na výsledky žáků, avšak národní standardizované testy s sebou nesou řadu omezení a rizik

---

V souvislosti s liberalizací vzdělávacího systému a spuštěním kurikulární reformy je věnována zvýšená pozornost klíčovým výsledkům vzdělávání žáků. Zároveň je zde snaha o stanovení očekávaných minimálních úrovní, kterých by žáci měli dosáhnout v uzlových bodech svého vzdělávání. V této souvislosti zavádí Česká republika národní standardizované testy v 5. a 9. ročnících základní školy (z českého jazyka, cizího jazyka a matematiky). Účely testování, jak je sdělilo ministerstvo, nejsou pro vzdělávací sektor zcela srozumitelné. Testy jsou koncipovány jako počítačové, a tudíž potenciálně zahrnou omezenou škálu vzdělávacích cílů – ty, jejichž dosažení lze posoudit počítačem prostřednictvím objektivně vyhodnitelných úloh. V rámci přípravy národních testů zpracovává tým odborníků standardy, podle nichž budou testy vyhodnocovány. Tým hodnotitelů je toho názoru, že se s tvorbou standardů spěchalo, aby mohl být splněn požadavek pilotního testování v roce 2011. Tvorba standardů začala v listopadu 2010 s termínem dokončení do poloviny roku 2011. Z tohoto důvodu lze tyto standardy považovat spíše za specifikace k národním testům než za ukazatele kvality výsledků, které se od žáků očekávají na různých úrovních vzdělávacího systému. Tým hodnotitelů se zároveň domnívá, že je nezbytné lépe formulovat účely národních testů a vést v patrnosti, že pokrývají omezené spektrum kompetencí. Podle původního sdělení ministerstva je pravděpodobné, že v testech „půjde o hodně“. Taková situace jistě nastane v případě, že se výsledky testů použijí k hodnocení škol a učitelů. Zahraniční zkušenosti ukazují, že pokud se výsledky plošného testování žáků použijí k těmto účelům, má celý proces závažné negativní vedlejší účinky (např. výuka zaměřená na zvládnutí testů či zúžení kurikula).